

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI ARAD

STRADA GH. POPA No. 4.

Apare la 1 și 15 a lunel.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor

Redactor responsabil:
Ing. Agr. Insp. NICOLAE POPESCU
Secretarul Camerei de Agricultură

Abonamente:
Pentru județul Arad pe un an Lei 50.—
Pentru alte județe pe un an.. „ 200.—

Serbători fericite!

CUPRINSUL:

	Pag.		Pag.
1. Cuvântarea de deschiderea cursului permanent la Academia Teologică.	1	7. Vom avea și în anul viitor rugină la grâu? .	15
2. Expoziția avicolă	4	8. Tratarea pomilor roditori.	16
3. Conferințele viticole.	8	9. Apel sâtenilor pentru înscrierea la curs .	16
4. Problema exportului de vin	8	10. Asociația Apicolă Arădană	17
5. Putregaiul alb al strugurilor	11	11. Culegeți omizile.	17
6. Boalele criptogamice și insectele dăunătoare viței de vie din Podgoria Aradului . .	13	12. Molia porumbului	17
		13. Pagina apicolă. Program de lucru pentru stupar	19
		14. Educația agricolă	21
		15. Importanța varului pentru animalele domestice.	21

Cuvântarea de deschidere

a cursului permanent la Academia Teologică, rostită de Domnul
N. Popescu Ing. Agr. Insp.

Domnilor !

Din partea Camerei de Agricultură am recurs la Dl. Rector ca conducător suprem al Academiei Teologice, pentru a încadra în orarul Dvs. câteva ore pentru noi, cu scopul de a ține o serie de cursuri agricole D-lor Studenți al ultimului an.

Domnul Rector a binevoit a ne rezerva trei ore pe săptămână pentru scopul cerut. Ne exprimăm recunoștința și mulțumita noas-

tră, pentru sprijinul care l-am primit atât în trecut cât și în prezent din partea D-Sale.

Domnilor, dați-mi voe să Vă comunic că deși conferențiarii Camerei sunt specialiști cu pregătiri academice pentru îndrumarea și conducerea agriculturii raționale, totuși, nu sunt pregătiți în mod special și pentru a preda știința lor înaintea unui auditor pretenziv ca a unei Academii, cari ascultă cursurile ținute de persoane care dispun de talentul oratoric și limbajul cerut.

Conferențiarilor Camerei între care unii au urmat Liceul și chiar Academii străine nu voesc și nici n'ar putea obține rezultate oratorice. Ei vin la Dvs. D-lor Studenți, pentru a Vă introduce prin cuvinte simple și nealese în materia științelor agricole de care Dvs. aveți necondiționat nevoie ca preoți, cari Veți trăi în mijlocul populației noastre rurale a cărei ocupațiune principală este agricultura.

Nici odată ca astăzi n'am avut nevoie de conducători bine pregătiți pentru populațiunea noastră rurală, demoralizată de războiul mondial și expusă infectării antireligioasă și antinațională. Pentru a pătrunde în inima populațiunii, a-i câștiga încrederea și a deveni adevărații apostoli pentru postul destinat, trebuie necondiționat să aveți cunoștințe necesare în materia ocupațiunii lor, căci ei se vor prezenta la Dvs. nu numai pentru sfaturi în ceea ce privește deslegarea sufletească, ci vor veni și după sfaturi în urma cărora își pot îmbunătăți viața pământească.

Sfaturile din urmă vor fi cerute de dânsii, privitor la lucrarea pământului, relativ la folosința semânței destinată însemnării ogoarelor, a creșterii și alimentării vitelor în chestiuni, relativ la livezile plantate cu pomi fructiferi și vii cât și relativ la valorificarea produselor lor ce stau în strânsă legătură cu formarea de asociațiuni de consum și valorificare.

A nu fi în curent cu ramurile aceste multilaterale, cari formează știința agriculturii, ar aduce după sine scăderea prestigiului Dvs. înaintea credincioșilor, care se va exprima în cuvintele următoare: „Oare ce poate ști părintele despre treburile bisericesti când un copil de șapte ani știe mai mult decât D-sa în treburile noastre țărănești”.

Domnilor, Părinții, moșii și strămoșii noștri n'au trăit zilele grele și nici n'au trecut printr-o criză economică financiară în care ne aflăm noi azi. Criza economică financiară mondială este cauzată de o supraproducțiune agricolă de după război provocată de statele învinse, cari au pierdut în parte războiul, nefiind capabile de a-și alimenta din produsele lor proprii populațiunea și armata, și cari dau astăzi dezvoltării agriculturii —

chiar în statele pur industriale — o deosebită atențiune.

Criza este cauzată și din motivul închiderii granițelor prin taxe vamale insuportabile cu scopul de a asigura dezvoltarea agriculturii lor interne și îmbunătățirea bilanțului lor comercial extern. Asemenea și de prețuri de dumping a Rusiei Sovietice care caută cu orice jertfă a nimici compunerea statelor burgheze.

În fine este cauzată, de criza financiară mondială în urma datoriilor fantastice rămase în cărca tuturor statelor europene față de colosul American.

Ca urmare a acestora, prețurile produselor agricole au scăzut și datorii populațiunii au crescut.

Trăim astăzi într'un război economic împreună cu o criză agricolă mondială. Agricultorii aceluia Stat vor suporta mai ușor aceasta criză, iar din războiul economic va eși acel Stat învingător, care pe lângă o politică comercială externă bine chibzuită, protectoare, va avea agricultorii cari vor ști să scoată din gospodăria lor producția maximală corespunzătoare cerințelor piețelor consumatoare străine, cu un preț de cost minimal.

România, țară agricolă este departe de a îndeplini aceste condițiuni, căci noi producem deși între împrejurările de azi puțin, dar foarte puțin pe unitate și marfă proastă necorespunzătoare, i.e. producția aceea cereale, animale, etc.

Din cele relatate mai sus se poate vedea cât este de necesară o îndrumare a populațiunii spre o gospodărie rațională cu o producțiune calitativ și cantitativ superioară, pe lângă o micșorare cât mai mare posibilă a costului de producțiune pe unitate pentru a se putea obține un venit oareșcare.

Este ușor a da sfat, dar este greu a convinge populațiunea de a urmări aceste sfaturi când ea de fire conservativă a fost secole de-a rândul exploatată de clasa dominantă, cât și de comercianții și neguțătorii bine organizați și puțin scrupuloși în dorul lor de a se îmbogăți.

În astfel de împrejurări pentru îmbunătățirea stării materiale a populațiunii noastre ne trebuie pe lângă un personal tehnic bine pre-

gătit, sprijinul tuturor acelor intelectuali cari au zilnic contactul cu populațiunea rurală. Aceștia trebuie să fie edificați asupra mijloacelor cu care se poate ajunge scopul dorit.

Conferințele ținute de specialiștii Camerei de Agricultură urmăresc acest scop atât la Academia de Teologie, la Cursul de Notari, la Școala Normală cât și la cursurile practice pentru D-nii Preoți și Învățători.

Domnilor, am fixat pentru Academia Teologică următorul plan de lucru:

În zilele de Luni se vor desbata de mine unele probleme în cadrul unei conferințe de 1 oră și sunteți rugați a Vă exprima dorința despre care obiect preferați a fi lămurit.

Ce privește cele două ore în zilele de Vineri se vor folosi de conferențiarul Camerei Dl Dr. Otto Seymann, pentru a Vă introduce sistematic în cunoștințele agriculturii generale și speciale, creșterea și alimentarea vitelor etc.

Domnilor, ca încheiere Vă rog a ne considera pe noi ca prietenii Dvs. cărora Vă puteți adresa în toate chestiunile ce stau în strânsă legătură cu meseria noastră.

Noi venim la Dvs. ca oameni cari mult sau puțin am contribuit la înfăptuirea visului nostru național, dorind a contribui la pregătirea generației nouă pentru datorința ei de a menține și a desvolta opera înfăptuită.

Domnilor, prin aceasta scurtă expunere declar cursurile Camerei de Agricultură deschise.

Domnilor,

După această scurtă expunere dați-mi voie ca să încep azi ciclul de conferințe, vorbindu-vă în linii generale despre organizarea și scopul Camerelor de Agricultură.

Proverbul zice „Prin unire putere”

Toate clasele sociale s-au folosit de avantajul acestor cuvinte, bancherii, industriașii, neguțătorii s-au unit de multă vreme în societăți particulare pentru sprijinul și apărarea intereselor lor de breaslă față de care marea masă a agricultorilor stă neorganizată.

Rezultatul îl putem constata; prețul produselor industriale deși și ele decăzute, sunt cu mult mai superioare celor agricole. La toate prăvăliile, la toți industriașii și meseriașii agricultorul cumpără pelângă toată așa zisa concurență, sare, zahăr, petrol, coloniale, cismele, potcoavele tot cu prețuri fixate de dânsii în comun, iar la târguri vinde agricultorul fiecare independent de celalalt produsele sale cu un preț foarte variat chiar la aceeași calitate.

Pentru a înțelege importanța organiza-

fiunilor particulare de breaslă este nevoie de o inteligență suficientă de care dispun industriașii și, în țările apusene chiar și agricultorii. La noi însă țărănul este în parte și azi analfabet, ca urmare o organizațiune particulară este imposibilă. Mai ales că la lipsa de carte se adaugă neînțelegerea între săteni înșiși fie din urd și invidie personală fie rezultatul multelor alegeri politice conduse de imensul număr de partide a căror folos singur, pentru țărănul nostru este că a intrat ura chiar și în sânul familiei sale.

Ținându-se seamă de toate aceste s'a hotărât în anul 1925 de a se impune prin lege agricultorilor o organizație profesională publică pentru apărarea și sprijinirea lor.

Bazat pe experiențele țărilor apusene, s-au înființat și la noi în țară prin legea publicată în Monitorul Oficial No. 87 din 14 Aprilie 1925. Organizația Camerelor de Agricultură, instituindu-se în cele mai multe sedii de județe o Cameră de Agricultură, iar în București Centrul acestora: Uniunea Camerelor de Agricultură. Ele se compun din Adunarea Generală și Consiliul de Administrație a căror membri sunt 3 | 5 parte aleșii agricultorilor din județ, iar restul membrilor sunt așa numiți membrii de drept și anume: aceia trimiși de Consiliul județean și conducătorii tuturor instituțiilor de Stat cari aparțin Ministerului de Agricultură și Domenii. Personalul de executare a hotărârilor aduse este biroul Camerei, compus din director și personalul tehnic și administrativ.

Venitul din care se susține Camera este cota parte din darea directă asupra proprietății agricole și anumite taxe fixate de Lege.

În fiecare an se întocmește bugetul, repartizarea cheltuelilor, făcându-se în urmă proiectul de activitate, întocmit de biroul Camerei. Atât bugetul cât și proiectul de activitate primește aprobarea Consiliului de Administrație, a Adunării Generale și în urmă se înaintează Uniunii Camerelor de Agricultură și Ministerului de Agricultură spre definitivă aprobare.

Gestiunea adevărată încasările și cheltuelile făcute în decursul unui an în baza bugetului aprobat se înaintează ca toate socotelile instituțiilor statului și publice: Înaltei „Curți de Conturi”, pentru descărcare.

Scopul acestor Camere este de a sprijini și apăra toate interesele agriculturii, căutând mijloacele, prin care s'ar putea îmbunătăți producția în toate ramurile de ordin agricol. Pentru realizarea scopului se înființează din partea Camerei o gazetă agricolă populară,

se redactează publicațiuni, se distribuie cărți de specialitate, se țin conferințe, cursuri practice, se introduce gratuit sau cu ajutor lucrurile de folos între agricultori ca: semințe selecționate, mașini agricole, gunoi artificial, pomi fructiferi nobili, se dă ajutor la îmbunătățirea pășunelor și fânațelor la plantarea terenurilor fugitive și sterpe, la procurarea de animale de reproducție, la apărarea animalelor și plantelor contra boalelor, înființând câmpuri de experiență, ferme model, stațiuni de înmulțire etc.

Va interveni Camera la forurile competente pentru apărarea intereselor agriculturii și în interesul bunului mers va sprijini toate societățile agricole.

Ce privește deci activitatea Camerei aceasta se împarte în următoarele:

1. În intervenții la diferite Ministere și autorități în interesul agriculturii.

2. În sprijinul material pentru raționalizarea agriculturii.

3. În educația agricultorilor prin graiu viu sau scris.

După cum vedeți Domnilor, Camera de Agricultură este o instituție profesională de foarte mare folos pentru agricultura noastră în special azi când în mijlocul crizei generale pretenziunea consumatorului, fie străin sau indigen, este atât de rafinată și greu de satisfăcut în privința calității produselor scoasela târg.

Scopul preconizat de legiuitor este pe cât se poate de laudabil și frumos; ar fi numai de dorit ca traducerea în viața practică a literelor paragrafului să ne fie ușorată de toate autoritățile statului și publice precum și de cei interesați, căci avântul dictat în urma muncii comune va fi numai spre fericirea țării noastre și a cetățenilor ce o compun.

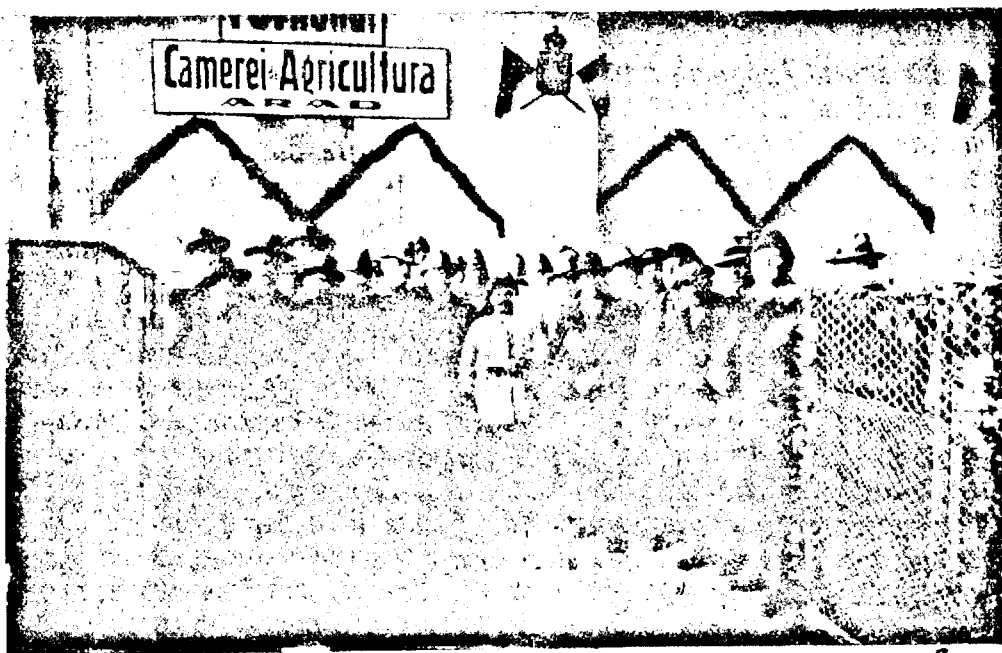
Pentru o mai detaliată demonstrație relativ la spusele mele în legătură cu Camera de Agricultură Vă voi distribui unele exemplare din Darea de seamă, din Programul de activitate și din Bugetele de pe anii trecuți.

Expoziția de avicultură.

Dr. O. Saymann Ing. agr. insp.

În zilele de 19, 20 și 21 Noembrie a. c. Camera de Agricultură a județului Arad, în colaborare cu Asociația crescătorilor de animale mici „Carierul” a organizat o prea bine

prietarului D-lui Andrényl dând astfel posibilitate populației să viziteze expoziția fără să fie silit a plăti și taxa de autobus cum a fost cazul în anii trecuți când s'a ținut în manejul



Membrii Camerei la expoziție.

reușită expoziția de pasări de curte și epuri de casă. Anul prezent expoziția a fost ținută în trei compartimente ale Magaziei Fiermei Andrényl grație comlezanței și înțelegerii pro-

cazarmel de Roșiori.

Camera de Agricultură în dorința de a sprijini și desvolta mai intensiv creșterea pasărilor în afară de concursul moral și material

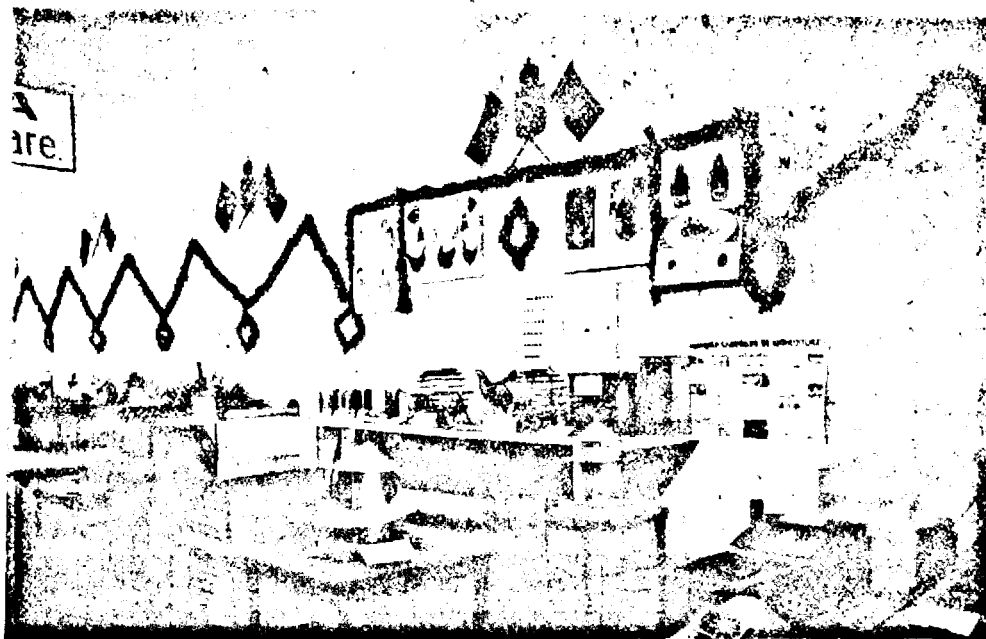
dat Asociației „Carierul” anul acesta a aranjat în pavilionul ei propriu cuprinzând ceva mai mult decât a treia parte din întreaga expoziție reative, de a îndruma agricultorii crescători pentru o mai bună valorificare a produselor lor. Camera de Agricultură conștientă chemării



Vederi: pasări de soiu în cuște.

patru secții, cari a stârnit lauda și admirația tuturor vizitatorilor. Expoziția având rolul de a provoca stimulul între profesioniști și de a prin secțiunile ei, a satisfăcut și acestor cerințe.

In secția primă Camera a expus în cuște



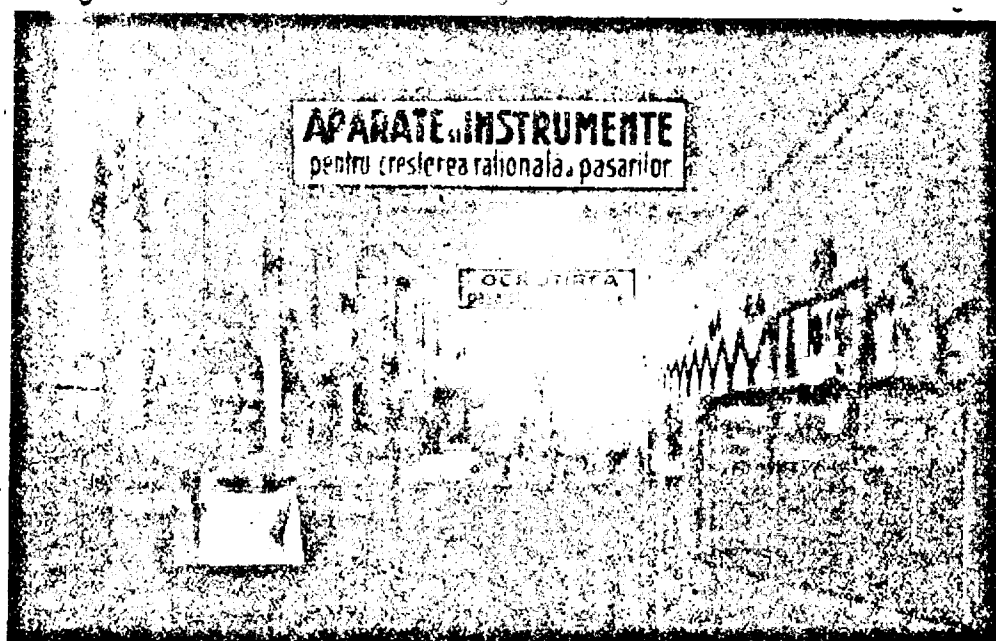
Vederi: secția educativă demonstrativă și comercializare.

arăta starea faptică în care se găsesc crescătorii exponenți, este o școală bună atât pentru crescătorii calificați cât și pentru începători, însă astăzi în situația grea economică în care ne aflăm expoziția are și scopul de a da di-

mari o parte din reproducători din rasele de găini Rhode Island roși și Plymouth suri, albi, Curci bronzate, Rețe Peking, găște Emden, iar în secția 2-a crescătorii mici sătești din județul Arad au expus fiecare într-o cușcă cocoși și

găini Rhode Island roși Plymouth suri și rețe Peking. Crescătorii mici au avut expus exemplare bine dezvoltate cu conformația corporală foarte

sesc la creșterea rațională a pasărilor, câteva planșe colorate arătând schimbarea organelor la găini atacate de boli lipicioase, câteva pre-



Vederi: secția educativă demonstrativă și comercializare.

bună făcând dovadă, — cum ne-au declarat experții vizitatori din București, — ca acțiunea Camerei desfășorată în județ a dat rezultate foarte mulțumitoare.

parate ce se întrebuințează la desinfectarea co-
tețelor și în contra paraziților.

In vederea instruirii plugarilor cum tre-
buesc prezentate produsele ca să satisfacă gus-

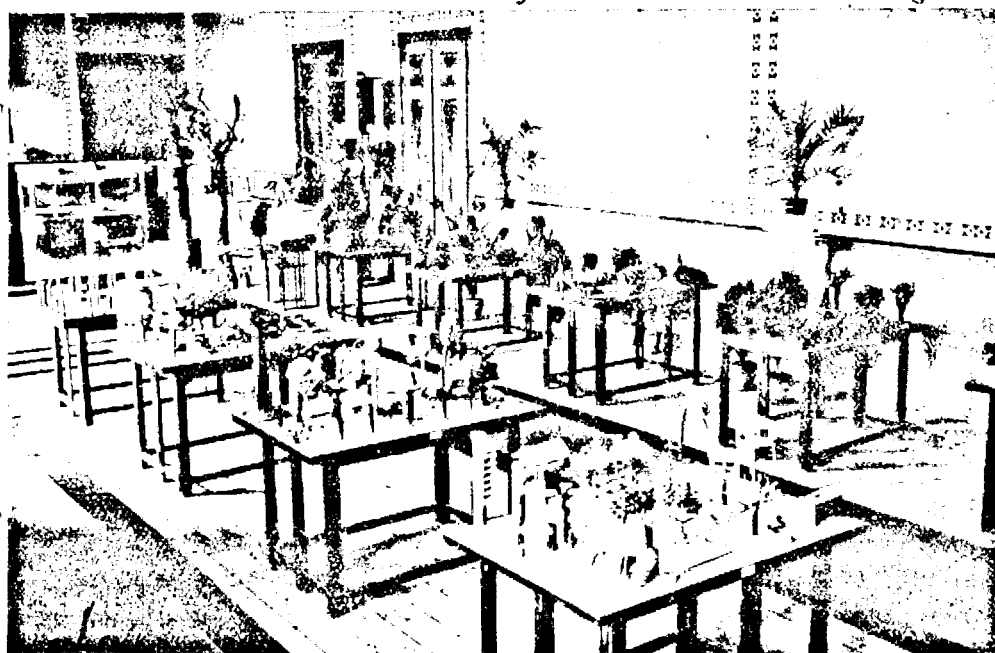


Vederi: Secția ocrotirei pasărilor folosite.

Secția III-a și IV-a a fost alcătuită în scopul de a educa și adânci cunoștințele vizitatorilor. In secția III-a s'a expus mașini, aparate, instrumente, scule, modele diverse ce se folo-

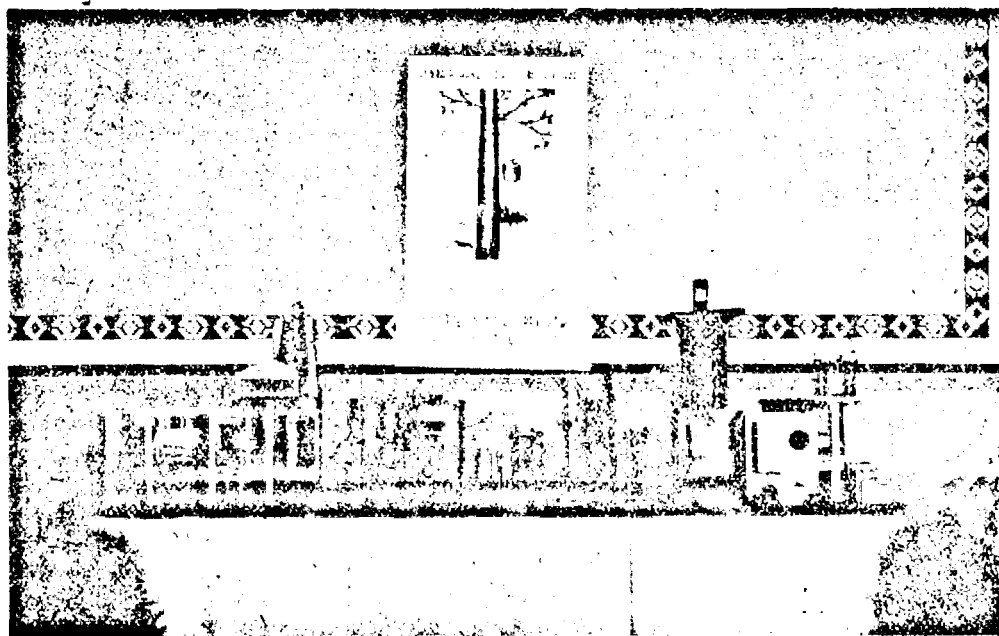
tului consumătorilor, Camera a insistat ca Firma Friedmann din Pecica să expună pasări tăiate, formate și ambalate în lădițe conform cerințelor exportului. Totodată au fost expuse modele

de lăzi în care să expoartă ouă clasate după legea standardizării. În secția IV-a Camera a expus o colecție de aparate, instalații, scule și une care poate servi de exemplu demn de imitat tuturor instituțiilor agricole. Animalele expuse de crescători fără con-



Vederi: Secția ocrotirea pasărilor folositoare.

și pasări împăiate, o parte din Muzeul ei permanent, referitor la ocrotirea pasărilor folositoare în agricultură. La noi nu se cunoaște siderare că au fost crescători versați sau numai începători s'au prezentat relativ foarte bine cu toate că lungimea și asprimea iernii a in-



Colecție mică pt. uzul școalelor de Agricultură și Normale.

Încă și astfel nu se atribue atenția cuvenită ajutorului mai bine zis lucrătoarelor care sunt pasările sălbatice la combaterea insectelor vătămătoare culturilor, și pomilor fructiferi. Camera și în privința aceasta a dezvoltat o ac-

fluențat în mod nefavorabil epoca de clocire și a întârziat epoca de creștere.

Mai avem de remarcat că majoritatea covârșitoare a pasărilor expuse aparțin raselor de utilitate (utilitate = de producție) și numai

un procent foarte mic raselor de sport făcând dovadă că acțiunea Camerei în limitarea raselor și în răspândirea exclusiv a raselor de utilitate a prins rădăcini la crescători, — cari au înțeles glasul vremii, și se ocupă cu selecționarea pasărilor în vedere de rentabilitate.

Ne bucură deci faptul că crescătorii au urmat sfatul Camerei și se ocupă cu tragere de inimă cu creșterea pasărilor în scopul unui câștig real și nu numai pentru satisfacerea trebuințelor casei, ceea ce este și de dorit din punct de vedere al țării, căci România având pământ și climă favorabilă și alimente eftine totdeauna poate să producă mai eftin decât țările industriale din Apus.

Expoziția a fost onorată din partea Ministerului prin vizita D-lui Inspector General Emil Negruțiu (din partea Direcției Agriculturii) și de Dl Inspector General I. Tănțăreanu, (din partea Direcției Zootehnice) care ne-a adus și câteva medalii și diplome pentru încurajarea crescătorilor destoinici.

Camera Agricolă pentru a înlesni vizitarea expoziției a dat bilet colectiv tuturor școlilor din Arad și a intervenit la C. F. Arad-Podgoria pentruca vizitatorii expoziției dela țară să primească o reducere de 50%.

În fiecare zi expoziția a fost vizitată de mii de oameni. Putem afirma fără exagerare că expoziția a reușit foarte bine și a fost păcat că n'a putut fi vizitată de toți plugarii din județ.

CONFERINȚELE VITICOLE

ale D-lui I. C. TEODORESCU Directorul General al Viticulturii din Ministerul de Agricultură și Domenii.

În zilele de 4 și 6 Decembrie a. crt. D-l Director General I. C. Teodorescu a ținut 3 conferințe în județul nostru. Prima conferință a avut loc în ziua de 4 Decembrie la ora 11 în sala mare a Primăriei orașului Arad, vorbind despre „Un program pomicol pentru România“, a doua conferință a fost în comuna Galșa în ziua de 6 Decembrie la ora 11 a. m., iar a treia tot în aceeași zi la ora 2 p. m., în comuna Pâncota, vorbind despre „Rolul cooperativelor în desfacerea produselor vinicole. Toate trei conferințele au reușit foarte bine, fiind cercetate de un public numeros, podgorienii venind să asculte cu atențiune sfaturile date în vederea progresului pe terenul viticol și pomicol. Cu aceasta ocaziune au fost destăinuie și intențiunile Ministerului, relativ la

intensificarea exportului produselor noastre. În acest scop după conferințe au fost invitați la sediul Camerei și comerțanții de vin mai de seamă din oraș și județ pentru a le asculta părerile despre modul cum ar crede de bine să fie delăturate toate piedecile ce ne stau în cale. Observațiunile lor, precum și propunerile ce au făcut au fost adunate de D-l Director General, pentru a le prezenta D-lui Ministru Dr. Voicu Nițescu.

Camera de Agricultură, în numele ascultătorilor, cari au participat la conferință — afară de mulțumirile sincere — își exprimă dorința de a asculta și în viitor cât de des pe acest conferențiar ilustru, venit între noi pentru a ne deslega căile adevărate pe care avem de înaintat spre a ne face într'adevăr de folos populației ce o reprezentăm.

Problema exportului de vin.

Un mic raport asupra celor constatate pe piața de vin din Praga.

de: *Dimitrie Crișan*

Afară de câmpul întins cu lanurile aurii de cereale, pădurile seculare și livezile bogate în fructe recunoscute, județul Arad se poate mândri și cu o podgorie înșirată pe sub poala dealurilor dela Mureș spre Nord până la Cri-

șul Alb, cu o cultură foarte avansată de vii și pomi.

Raza Podgoriei se începe cu Șoimoș-Radna, trece prin comunele Păuliș, Miniș, Ghioroc

și așa mai departe, prin Siria, Măderat până la malul Crișului alb în comuna Șebiș.

După datele statistice, cultura viei se face pe un teren de peste 13.500 jugh. cad. Solul ca atare, împreună cu precipitațiunea și clima, sunt pe cât se poate de potrivite, pentruca strugurii și poamele să se poată desvolta și coace în deajuns, astfel că șleanurile de vii, în deosebi din dealul comunei Miniș, Păuliș, Ghioroc, Măderat sau Mocrea să producă cele mai căutate și delicioase poame și vinuri din întreagă țară.

Producția medie anuală se poate calcula la 120—140.000 Hl.

Înainte de război aproape întreg produsul podgoriei era concentrat în 3 capitale și anume: În Budapesta, Praga și Viena. Aici o parte se folosea pentru fabricarea șampaniei (Törley, Francois, Palugyay și Litke) iar cealaltă parte, după un tratament de conservare (filtrat, curețit) se strecura prin comerțul de export și până în cel mai neînsemnat loc al țărilor de Nord Scandinave, Dania, Holanda, Germania și Elveția.

Începând din luna Decembrie a anului, mergeau permanent transporturi de vinuri înspre centrul Ungariei, Austriei astfel că până în luna August din anul următor, recolta veche după ce evacua depozitele cultivătorilor, se făcea loc pentru culesul nou apropiat, care de obicei se începea la începutul lunii Octombrie.

Cultura viei era pe vremuri un izvor de venit național foarte rentabil, fapt ce a îndemnat și statul chiar să dea concursul nemărginit de încurajarea podgorenilor. În urmă că autoritățile de stat, precum și celea publice de o formă își depuneau tributul lor pentruca aceasta ramură a agriculturii să-și poată lua avântul cerut, putem afirma liniștit că, azi, foarte puține case sau gospodării plugărești de prin comunele podgoriei nu au petecul lor — fie cât de mic — plantat cu vie.

A venit războiul mondial, în urma căruia ca alte izvoare de producție așa și viticultura a fost foarte mult protejată. Recoltele an de an aveau preț din ce în ce mai majorat și, se părea de o vreme că nu putem produce atâta cât am putea plasa pentru acoperirea cererilor țărilor beligerante. Podgorenii ademiniți de împrejurările de conjunctură prielnică și pentru socoteala lor simplă chiar, se băteau în ruptul capului, după acapararea unui teren cât de însemnat de vie, plătind prețuri exorbitante pentru fiecare petec ce afla scos de vânzare.

Bucuria însă nu a fost de așa lungă durată, întrucât după terminarea conflagrației ge-

nerale, precum alte planuri bine preméditate, astfel și epoca strălucită viticolă a căzut jertfă împrejurărilor stăpânite de criza mare ce s'a lăsat peste întreaga lume.

Au urmat strămutările firești geografice, organizarea și edificarea ordinei de stat, delimitându-i-se fiecăruia granițele ce i s'au aprobat de către tratatul de pace.

Podgoria Aradului dela război încoace și-a pierdut foarte mult din însemnătate și renumele ce-l avea odinioară. Și-a pierdut rolul, prin faptul că, zăcând la extremul Vest al țării nu mai putea prezenta favorul vechi, relativ la plasarea recoltei. Este prea îndepărtată de centrele de desfacere. Tarifele C. F. R. îi zădărnicesc toate combinațiile. La export nu poate conta prin faptul că Ministerul i-a atribuit prea redusă importanță cu ocaziunea încheierii convențiilor cu statele străine. Era lăsată pe din afară regiunea noastră poate chiar și din cauza că ierau mai favorizate alte regiuni ale țării de conducătorii cari au avut încredințarea să trateze în asemenea cazuri.

Agravându-se an de an această stare deprimantă pentru podgorenii Aradului, am ajuns azi să fim stăpâniți de un hal nemai pomenit. Am ajuns ca să auzim, din gura viticultorilor, în loc de cuvinte de slavă, numai vaete disperate, înglodați fiind în datorii, neavând posibilitatea nici măcar să-și achite darea către Stat și comună, necum să se poată scăpa în urma recoltei, de datoriile ce au pela creditorii etc. Ba ceva și mai trist. Am ajuns să vedem băncile, făcând culesul viilor, proprietarii ne mai putând să fie stăpâni, pentru a satisface consecințelor ivite în urma iscăliturii propriie, date creditorilor.

Și lucru este evident! Fiindcă până ce bilanțul gospodăriei nu va putea să fie echilibrat, nici o rază de speranță nu poate să existe pentru nici un podgorean.

Piața străină, dacă și am putut-o atrage în ultimii ani, — cunoscându-ne din vremurile vechi — pe banii ei scumpi cere un vin uniform, calitativ absolut bun și ireproșabil din toate punctele de vedere. Aceste pretenții ne impune și prin faptul că suntem foarte mult concurați de alte state, cari se luptă din toate răsputerile pentruca clientului să-i fie prezentată o marfă bună, gustoasă și bine conservată.

Văzând eu starea podgorenilor, ca unul care din trecut are o modestă practică în această ramură, în calitatea mea de funcționar al Camerei de Agricultură și Director al Sindicatului Viticol Județan, am ținut să fac o mică călătorie în străinătate, pentru a mă în-

forma personal asupra situației externe, relativ la exportul de vin etc.

În anul crt. cu ocaziunea serbărilor socoliste din vară, favorizând de reducerile ce mi s-au asigurat pe C. F. R. și, pentru întreținere etc., ca unui membru vechi al Unității Socoliste din Brünn, de pe vremea încă înainte de război, am plecat în Chehoslovacia.

Am luat prima oară această țară nu pentru că m'ași lega din adins să-mi îndreptez planul meu de lucru numai către acest Stat, ci pentru că legăturile mele vechi ce le am din vremurile dinainte de război cu prietenii cehi și slovaci, speram ca să-mi poată servi mai ușor la adunarea datelor precise de care am nevoie. Cunosc toate casele mari de import și de export de vinuri și astfel în cele mai multe rânduri am avut ocaziunea să discut chestiunile ce mă interesează nu dela interesat la interesat, ci dela prieten la prieten.

Cehii în general, iubesc vinurile noastre. Ei nu au făcut alte obiecțiuni decât numai că: vinurile din România nu sunt bine îngrijite, sunt rău manipulate, lasă mult de dorit din cauza nepriceperei sau vinificării superficiale. Ni se aduc grave învinuiri din cauza formalităților greoaie oficiale, la gară, la procurarea vagonului, la imbarcarea vinului, la percepție, autoritățile financiare, cari după zisa lor ar lucra tocmai pentru sabotarea exportului. Dacă cădem în mâinile autorităților — zic ei — și nu ni se oferă sprijinul cuvenit, este foarte ușor ca marfa românească, deși convine ca preț, să ne aducă pierderi încă înainte de a fi părăsit granițele românești. Un lucru foarte tragic, dar trebuie să-l recunoaștem că-i adevărat.

Din câte locuri am fost, nici unul nu mi-a adus alte observații, decât că se plâng contra sistemelor noastre insuportabile birocratice. Le-am pus totuși întrebarea, cum anume ar crede ei că s'ar putea ajuta o conlucrare în privința exportului de vin. România le dă din toate bunătățile ei, ar fi deci păcat să nu putem trezi un interes și față de produsul podgoriilor noastre. O părere am auzit din toate părțile și anume: Să mergem noi cu vinurile noastre în Praga, Bratislava, Brünn etc. căci din depozitul de desfacere ce-l vom aranja, vor procura cu plăcere cantitățile necesare. Nu pot însă reflecta la marfa noastră până nu sunt asigurați că vagoanele au părăsit granițele noastre. De prezent se aprovizionează cu marfă din Jugoslavia, Austria și Ungaria de unde, prin fel și fel de combinații își află socoteala atât vânzătorul cât și cumpărătorul.

În decursul timpului de 14 zile cât am

stat acolo m'am interesat la depozitele de desfacere, la comercianți etc. de prețurile curente. Am aflat că vinul de masă se vinde dela depozit la comerciant engros cu prețul de 5.50—7 Kc. per kgr., iar în butelii 9—10 și chiar și 11 Kc., vin de calitate bună cu 11 $\frac{1}{2}$ % Malligand. Soiurile de desert ca »Muscat-Ottonel« »Perle« și »Rizling« se vând cu 7—10 Kc. engros și 15—20—25 Kc. în butelie, iar vinul negru, dela 25—30 Kc. în sus per butelie de 1 kgr. După afirmațiile lor, ofertele ce le sosesc din țările străine sunt făcute în cea mai mare parte pe un credit pe 3—6 luni, care la nici un caz nu poate fi prolongat.

În rezumat cuprinzând o parte a constatărilor mele, cred a fi la loc dacă-mi iau libertatea ca în urma lor să fac câteva propuneri în privința aceasta, cari poate vor fi de folos scopului ce urmărim. Acestea sunt după cum urmează:

1. Ministerul de Agricultură și Domenii să ne dea tot sprijinul cu ocaziunea încheierii convențiilor cu alte țări.

2. Să se ia măsurile necesare ca autoritățile, fie ale statului sau publice, — ținând seamă de clientul străin — să rezolve cu precădere și în mod cinstit orice act le-ar cădea în mână în această privință.

3. Să se ia măsuri ca Căile Ferate să primească produsele viticole, struguri, must etc. în timpul cât durează sezonul și peste orele oficiale obișnuite, până noaptea târziu căci în caz contrar marfa este expusă să fie alterată din cauza căldurii etc.

4. Regiunile viticole ale țării să fie — prin Camerele de Agricultură județene — ținute la zi cu toate mișcările piețelor de vin struguri etc. din străinătate, și aceasta pentru 2 motive. Prima oară pentru că regiunea să fie în curent cu ceea ce se plătește pentru marfa bună și a doua oară pentru că făcându-și podgoreanul calculul între prețul străin și indigen să i-se dea ocaziunea a-se desmetici singur din mijlocul mediului în care se sbate. Cred a fi o propunere folosibilă pentru încurajarea inițiativei individuale a fiecărui producător de fructe struguri și vin.

5. Permisele de export să fie eliberate de către Camera de Agricultură județeană și cu precădere.

6. Să fie rezolvată într'un mod mai practic chestiunea importului de vase, (buți) cari se aduc pentru a fi umplute. Sistemul de până acum cu depunerea garanției la intrare, era foarte dăunător viticultorilor.

7. Ar fi potrivit ca să se aranjeze așa

numite excursii viticole cu care ocaziune am putea invita pe cei interesați din străinătate, oferindu-le nu numai reduceri considerabile pe C. F. R. ci și întreținere, deplasare etc.

Pentru acest scop ar putea fi mai convenabile Camerele de Agricultură județene, cari

prin mijloacele ce le stau la dispozițiune vor putea ușor înrola în programul lor de activitate și aceasta parte a viticulturii.

Locul și timpul redus ce-mi stă la dispoziție mă sfătuiește de a mă mărgini deocamdată la atât din raportul meu.

Putregaiul alb al strugurilor (*Carrinia Diplodiella*)

Această boală se ivește aproape totdeauna pe struguri, atacând ciorchinii, codițele și pie- lița boabelor, foarte rar manifestându-se pe lăstari sau pe foi.

Combaterea se face *primăvara*, înainte de desmugurirea lăstarilor și se continuă în timpul verei, întrebuițându-se nu numai zeama bordelează — care singură nu este eficace — ci și soluții sulfocalcice sau polisulfura.

Prepararea și întrebuințarea Polisulfurei

Polisulfura de calciu sau soluția sulfocalcică — numită și „zeama de California” — este rezultatul combinațiunii chimice între var și sulf (pucioasă).

Acestea elemente puse într-o anumită proporție, — dau o soluție, — a cărei întrebuințare este de mare folos în combaterea unor anumite insecte și paraziți cryptogamici.

Prepararea ei se face după diferite formule. Toate sunt bazate pe același principiu.

Proporția cantității de var față de pucioasă este aproape aceeași cu deosebire însă că după unele sisteme, se prepară soluția diluată, iar după altele, concentrată.

Mai ușor și practic este prepararea soluției concentrate, urmând ca diluarea să se facă în soluții mai mult sau mai puțin tari, după necesități.

După Slyke, proporția componentelor care formează polisulfura de calciu este următoarea:

Floarea de pucioasă 19.3 Kgr.

Var 8.6 „

Apă 100 litri

Redusă în cantități mai mici, prepararea ei se face în modul următor:

Se ia 2 Kgr. floare de pucioasă sau pucioasă

foarte bine pisată, și se udă cu puțin spirt diluat în apă, pentru a înlătura golurile de aer. Se amestecă bine până se face un terciu (o mă-măligă) subțire.

Intr'un vas, preferabil de tuciu sau pământ smălțuit, cu o capacitate de 15—20 litri, se stinge 900 gr. var gras.

Stinsul varului se face cu apă în clocote, turnându-se cât de puțin apă, fără să se acopere varul.

După ce acesta s'a descompus, se toarnă puțin câte puțin din terciul de pucioasă, amestecându-se cu o lopată de lemn. Se formează o pastă (un aluat) puțin groasă de galbenă. culoare

Peste acest amestec, se toarnă încet și câte puțin, 10 litri apă clocotită și se amestecă continuu cu lopata.

Pe marginea interioară a vasului, se face un semn de creion colorat, la înălțimea apei, făcându-se o creștătură pe un băț vârat în mijlocul vasului.

Această măsură e necesară ca să se cunoască scăderea apei prin fierbere.

Se pune vasul pe foc și se fierbe timp de o oră. Alături se așează un alt vas mai mic, în care să se găsească în tot timpul apă curată în clocote.

În timpul când vasul în care preparăm polisulfura fierbe, se amestecă mereu conținutul cu o lopată, pentru ca încălzirea și fierul să fie uniform și să nu se ardă pucioasa pe fundul vasului.

După 10—15 minute, din momentul când lichidul a început să fiarbă și pe măsură ce apa se evaporă prin fierbere, se completează cantitatea evaporată cu apă curată în clocote,

din vasul de alături, punându-se mereu până în dreptul semnului făcut pe vas, sau creștăturii depe băț.

Se menționează că apa care completează pe cea evaporată, trebuie să fie în clocote, pentru ca să nu se oprească fierberea preparatului.

După ce a fiert timp de o oră, se ridică vasul depe foc și se lasă să se răcească.

Conținutul astfel preparat, este un lichid de culoare roșu închis (aproape castaniu) și cu un miros puternic de ouă clocite.

După răcire, se strecoară printr-o pânză subțire și se păstrează în sticle, de preferință colorate, bine astupate.

Soluția astfel preparată, este cea mai concentrată.

Tratamentul de primăvară

După desgropat se așteaptă o ploaie ca să spele coardele și butucii de pământul rămas pe ele dela îngropat.

Când timpul s'a îndreptat și nu este îngheț, se stropesc butucii și mai ales coardele, cu o soluție de polisulfură (zeamă de California). Această soluție însă să nu fie atât de tare precum s'a obținut la fiert, ci slăbită cu 9 litri de apă pentru fiecare litru de zeamă ce s'a preparat.

Stropirea cu soluția de polisulfură nu se face cu pompe de aramă, căci pe acestea le atacă pucioasa și se strică. Se vor întrebuința pompe de fier sau dacă nu se găsesc din acestea, pompe cu căldarea din alamă, care sunt cele mai bune.

Pompele se spală bine după întrebuințare, clătindu-se de câteva ori cu apă limpede.

După 8—10 zile urmează un al doilea tratament care de data aceasta se face întrebuințându-se piatra vântată (suflatul de cupru) din care se pun 2 Kgr. pentru 100 litri apă, neutralizându-se cu 1 Kgr. var alb gras, proaspăt stins.

Este mai bine ca acest tratament să fie dat după ce vițele au fost legate pe haraci (pari) sau spalier (după cercuit), însă în nici un caz să nu fi fost, ochi mugurilor desfăcuți, căci îi arde soluția.

Dacă din cauza timpului călduros și de teama de a nu începe desmugurirea nu se poate aștepta încordatul viei, atunci se va face stropitul cu piatră vântată, însă la legatul ce va urma se va da atenție să nu se șteargă soluția depe suprafața punților de rod (coardele lăsate).

Tratamentul de vară

În afară de primul tratament indicat mai sus, care constă în spălarea coardelor cu soluție de polisulfură, precum și în afară de tratamentele obicinuite ce se dau viei contra manei (plasmopara viticola) se mai dă către finele lunii Mai sau începutul lunii Iunie, încă o stropire cu polisulfură, cu o tărie de 4% (196 litri apă + 4 litri soluție sulfo-calcică). Acest tratament va trebui să urmeze cu 3—4 zile după stropirea cu soluția acidă de piatră vântată.

Dacă boala începe totuși să se lvească cumva pe oarecare struguri: se mai repetă încă odată tratamentul cu zeamă de California (polisulfură).

Vinificarea strugarilor atacați

Strugurii atacați de Carrina (*Conyotirium diplodiella*), produc un vin expus dinainte la îmbolnăvire, din cauza compoziției defectuoase a mustului.

Este bine a se vinifica separat căci în cazul amestecului cu recolta sănătoasă, o expune și pe aceasta la o viitoare alterare a vinului.

Pentru a se evita orice complicațiuni se va proceda la o limpezire prealabilă a mustului, care se obține în modul următor:

Strugurii se zdrobesc și se înlătură clorochinii. Mustul căzut la zdrobire și cu cel dela presa I-a neforțată, constituie calitatea I-a de vin.

Se trage în butoi curat și se adaogă câte 2—3 gr. metabisulfid de potasiu pentru fiecare decaltru (Metabisulfidul se topește în puțin must și se amestecă în butoiul plin).

După 24 ore se trage mustul limpede, la fund rămân toate murdăriile — într'un alt vas curat și uscat, în care să nu fi fost arsă pucioasă de curând. Cu ocazia tragerii mustului

Să întemeiem ocrotirea pasărilor folositoare în agricultură.

Știința și experiența au dovedit în mod indiscutabil, că în toate ramurile agriculturii, stărpirea în masă a insectelor o fac pasările, deci prin munca lor naturală și gratuită ne aduce un folos foarte prețios,

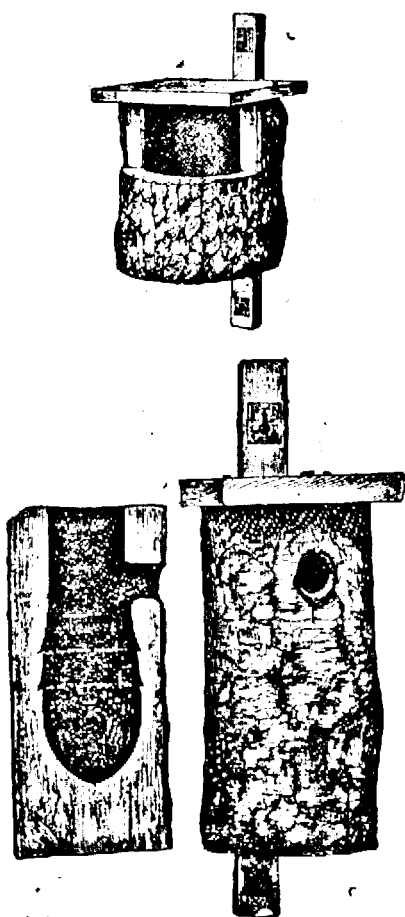
Este datorită fiecărui stat și, a fiecărei instituțiuni de specialitate, de a lumina poporul în chestiunile ce ating interesele economice. Camera de Agricultură a județului Arad, întocmai în acest scop a înființat un muzeu, relativ la ocrotirea pasărilor folositoare, în agricultură, — pentru a putea face cunoscut peste tot locul metodele și mijloacele, cu ajutorul cărora nu numai că s-ar putea, dar chiar și trebuie realizată ocrotirea pasărilor, a cărei folos revine doar numai agricultorului.

Cu aceasta ocaziune s-a expus numai partea mai principală, a muzeului Camerei.

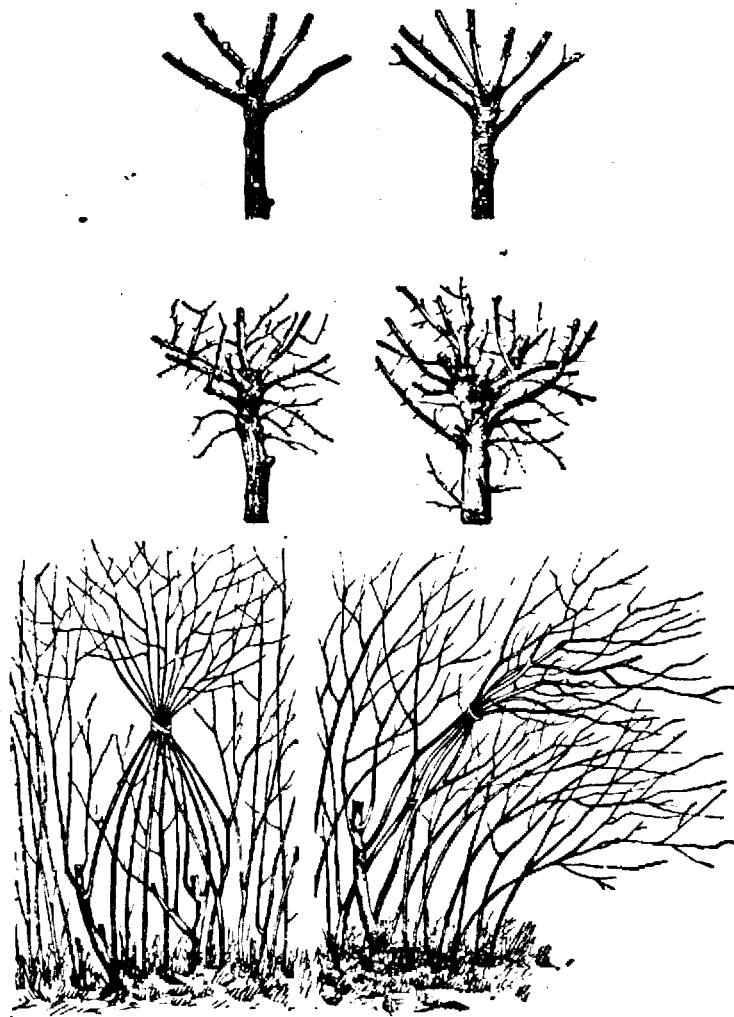
Fazele principale ale ocrotirii pasărilor o formează grupele următoare:

I. Sporirea numărului pasărilor prin favorizarea așezării cuiburilor acestora.

În acest scop așezăm scorburi de incubărire, de diferite sisteme și măsuri, pentru acele pasări cari trăiesc în scobituri, căci aceste sunt cele mai folositoare în stărpirea insectelor. Pe stativ se pot vedea scorburi de în cuibărire de fabricațiune indigenă și trăină.

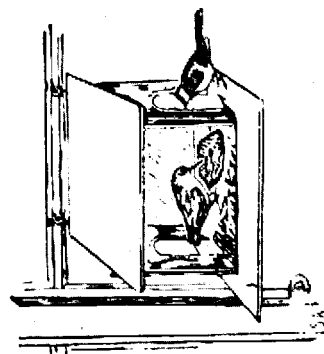


Pentru pasările cari se incubăresc în liber, trebuie tăiate în așa fel gardurile vii și alte tufișe că la mănunchiuri de crengi să se formeze o figură de ceașcă. Nuiielele tufelor să le legăm în așa fel, că acolo pasărea să-și poată face cu ușurință cuibul.

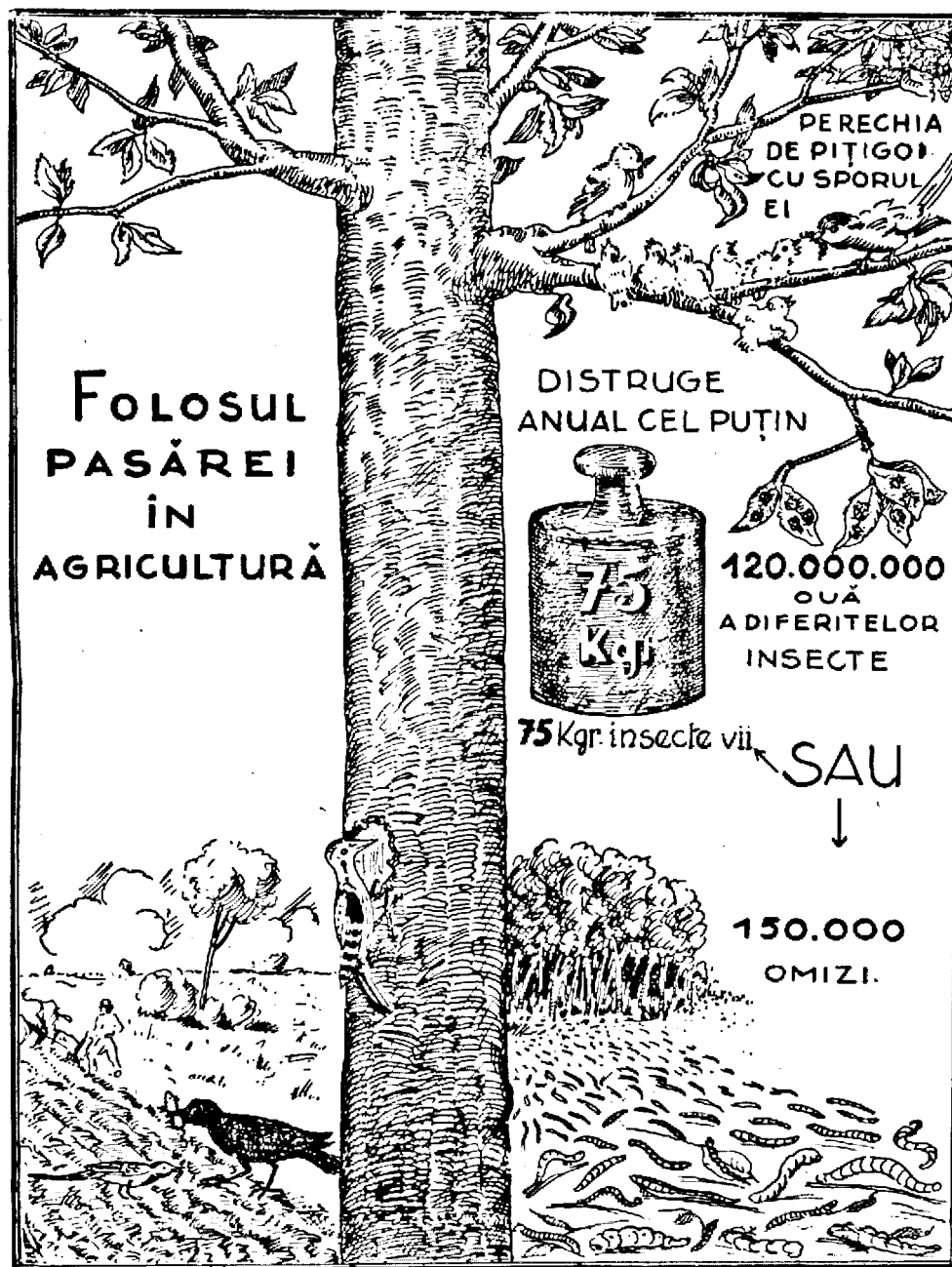


II. Alimentarea pasărilor; adăpătoare și scaldătoare.

Până ce pasările singure își pot găsi hrană, n-au nevoie de alimentare, însă în timpul aspru al iernii cu zăpadă și chiciură, ele vor pieri, dacă nu-și găsesc hrana lor.



CAMERA DE AGRICULTURĂ ARAD



Ocrotește cuiburile, ouăle și sporul și în zilele de iarnă grea hrănește pasările folositoare, căci prin aceasta vor peri omizile și viermii din pometuri și vei avea un rod de fructe sănătos, iar lanurile cultivate vor fi ferite de invazia insectelor, lăcustelor și șoarecilor.

În acest vas, se aerisește coloana de lichid, trecându-se printr'o pâlnie cu sită. (dacă se poate de lemn), cu scop de a se pierde gazul sulfuros.

Butoiul se încarcă cu $\frac{4}{5}$ din volumul său, pentru a se lăsa loc unde să se producă fierberea. Se adaogă în acest butoi maiaua făcută din vreme cu fermenți selecționați, sau chiar din mustul celor mai frumoși struguri

din vie, cărora li s'a îndepărtat boabele stricate sau bolnave.

Pentru fiecare 100 litri must, care va trebui fermentat se pun câte $\frac{3}{5}$ litri de maia (must însămânțat cu fermenți selecționați).

Modul cum se prepară maiaua, se află scris în instrucțiunile cari însoțesc fiolele cu fermenți selecționați.

I. C. Teodorescu

Director General al Viticulturii



Boalele criptogamice și insectele dăunătoare viței de vie din podgoria Aradului.

În podgoria Aradului s'au localizat o mulțime de boli datorite diferitelor ciuperci și insecte vătămătoare. Cele mai frecvente și mai periculoase boli și dușmani sunt următoarele:

1. Mana viței de vie.
2. Oidium (făinarea).
3. Rotblanc (chorinia diplodiella) putregaiul alb al strugurilor.
4. Mucigăirea și putrezirea strugurilor.
5. Moliile strugurilor (cochyllsul și eudemisul).

1. Mana este foarte bine cunoscută podgorenilor, cari întotdeauna iau măsuri de combatere. S'ar putea veni în ajutorul podgorenilor pentru o luptă cu mai mare succes și rentabilitate, dându-le instrucțiuni cum trebuie să se prepare zeama bordeleză (Mixtura).

Experiența a dovedit în mod indiscutabil că, zemurile cele mai active sunt zemurile bordeleze *Alcaline*. Ori podgorenii prepară aceste soluții în mod empiric, fără să știe precis dacă soluția este acidă, (alcalină) sau bazică.

Pentru ca stropirile să se facă la momentul oportun, și cu o eficacitate mai mare, este absolută nevoie ca în podgoria noastră să se înființeze o stațiune de avertizare contra manei. Să se prevadă contaminarea și invazia ciupercii, anunțând întreaga podgorie pentru a lua măsuri de combaterea boalei. Acest lucru se impune cu atât mai mult, cunoscând că mana se combate numai preventiv și nici de-

cum curativ. Adică se pot lua măsuri de combatere numai înainte de apariția boalei. Măsurile luate după ce a apărut boala nu au efectul decât numai de a o localiza, a o opri, iar nici de cum a o distruge. Tratamentele enumerate se aplică în cursul vieții active a viței de vie.

În concluzie mana se poate combate cu succes numai cu zeamă bordeleză bine preparată și stropirile făcându-se la momentul oportun, la indicațiunile stațiunii de avertizare. Mult ar contribui la combaterea manei și adunarea frunzelor de viță căzute toamna, arzându-le. Prin arderea acestor frunze distrugem oul de iarnă prin care iernează ciuperca.

2. (*Oidium*) (făinarea). Și această boală este bine cunoscută podgorenilor noștri. Dacă temperatura și mediul este favorabil boala își face apariția de cu primăvara și până toamna. Ca măsuri de combatere se întrebuințează cu succes floarea de pucioasă. Când atacul este puternic și când este necesar să se facă un tratament curativ, aceasta se poate executa cu o soluție de permanganat de potasiu 1%.

Se poate introduce în zeama bordeleză floare de sulf pentru a combate simultan și mana și făinarul. Astfel de soluție dă rezultate bune contra manei, dar nu întotdeauna și contra oidiumului. Preparatul Tutokil dă rezultate bune simultan și contra manei și contra oidiumului.

3. Rotblanc-Putregaiul alb al strugurilor (*Charrinia diplodfella*). Apare în special după grindină și se manifestă mai mult pe boabe și ciorchin. În toamna anului curent și acest putregaiu a făcut ravagii însemnate în urma grindinei ce s'a abătut aproape peste întreaga podgorie.

Boala își ia avânt mai mare când ciorchinii sunt zdreliți de piatră, iar pelița boabelor crăpată sau înțepată de diferite insecte. Ea atacă însă ciorchinii și boabele înainte de a intra în pârgă.

Ca măsură de combatere se impune în cazuri nenorocite de grindină imediat să se stropească cu zeamă bordeleză. Să se mai stropească cu aceeași zeamă atunci când strugurii intră în pârgă. Toți lăstarii, ciorchinii și boabele atacate trebuiesc adunate și distruse prin ardere.

4. Mucigăirea și putrezirea strugurilor se datorește ciperilor *Sclerotinia fukeliana*-Stadiul conidian *Botritis cinerea* și peniciliul *Glaucum*. Prima boală poartă numirea populară de putregaiul cenușiu, iar a doua mucigaiul verde, care credeți Dvs. că a produs ravagii anul acesta în podgoria Aradului. Mucigăirea are loc mai cu seamă în toamnele ploioase cum a fost și în anul acesta. În special atacă strugurii cu boabe îndesate, pelița subțire și miezul apos.

Putregaiul cenușiu, într-o invazie mai mică, pentru unele varietăți de vie cum este Furmint, Sauvignon, etc. poate fi chiar folositor și de aceea i se mai zice putregaiul nobil. — În celelalte cazuri este vătămător. Mucigăirea verde este deunătoare întotdeauna. Ca să evităm pe cât este posibil mucigaiul, se recomandă a se face desfoierea după toate regulile cerute. Deasemeni când se face plivitul și copilitul nu se va lega lăstarii și strugurii grămadă în mănunchiu, după cum se procedează în multe vii din podgoria noastră, — ci să se lege respirat. În felul acesta aerul și soarele pătrunde mai ușor impledicând dezvoltarea ciperilor.

Se vor mai stârpi timpuriu buruienile, deoarece părțile uscate ale acestora pot fi culburi de infecțiune.

Se va mai trata vițele atacate cu var fin pulverizat, sau gips 85 părți în amestec cu permanganat de potasiu redus în praf 15 părți.

Istvanffi recomandă badjorarea viei cu o soluție de 5% bisulfid de calciu în timpul iernei și tratarea ciorchinilor expuse infecțiunii cu o pudră alcătuită din 10 părți bisulfid de calciu fin pulverizat și 90 părți argilă deasemeni redusă în praf foarte fin.

Soluția de sulfat de cupru (zeama bordeleză) dacă este dată la timp, deasemeni poate împiedica întrucâtva răspândirea boalei. — Imediat înainte de a intra în pârgă strugurii trebuiesc stropiți cu această soluție.

Fiind pusă întrebarea care din fabricatele sulfatului de cupru prezintă o calitate chimică mai bună și dacă putregaiul verde din anul curent se datorește eficacității slabe a sulfatului de cupru fabricat Phönix, ținem să precizăm următoarele :

Piatra vânăta dela orice fabrică ar fi, în zeama bordeleză acționează asupra parazitului prin substanța activă Hidratul Cupric $\text{Cu}(\text{OH})_2$ după cum se vede din următoarea formulă : Piatră vânăta $\text{SO}_4 \text{ Cu}$ 1 Var stins + $\text{Ca}(\text{OH})_2 = \text{gips } \text{SO}_4 \text{ Ca} + \text{hidrat cupric } \text{Cu}(\text{HO})_2$.

Dacă fabricatul Phönix ar conține un procent mai mic de cupru față de fabricatul Englezesc, atunci la pregătirea zemei bordeleze trebuie să folosim un procent mai mare de piatră vânăta. De exemplu atunci când piatra Englezească se topește în proporție de 1%, Phönix se va dizolva 1, 2%. — Podgorenii cunosc că piatra vânăta Phönix este puțin mai slabă și de aceea soluțiile le fac mai concentrate.

Putrezirea strugurilor din anul acesta se datorește nu calității pietrei vinete, ci mediului cu totul prielnic pentru dezvoltarea mucigaiului. Ori ce fel de piatră ar fi folosit podgorenii, dezastrul ar fi fost același. Cu piatra vânăta Phönix se stropește în podgorie de mai mulți ani. Atunci când mediul nu a fost favorabil nu s'a dezvoltat putregaiul, fie că s'a stropit cu Phönix sau cu piatră Englezească.

Putrezirea strugurilor s'ar fi evitat numai în cazul când sa'r fi luat măsurile indicate mai sus la punctele No. 3 și 4.

5. Moliile strugurilor aduc pagube mari direct sau indirect. — Direct larvele consumă conținutul boabelor, iar indirect prin orificiile

ce le lasă pe boabe se creiază porțițe pe unde pătrund diferite boli criptogamice. Insectele acestea în ultimul timp au luat un avânt mare în dezvoltarea lor, de multe ori amenințând întreaga recoltă.

Se impune, ca organele competente să ia măsuri urgente contra acestui inamic ce a reușit să invadeze întreaga podgorie. Lupta trebuie să se ducă de toți podgorenii odată, întrucât fluturii trec din viile unde nu se iau măsuri de combatere în cele care se combate insecta.

Stropirile cu substanțe ce conțin arsenic

cum ar fi Tutokil, Verde de Urania, Arzola și altele trebuie să se facă de cu primăvara timpuriu când butucii au 3-4 lăstari. În acest moment se distruge prima generație de larve. — A doua stropire se va face imediat înainte de înflorire și a treia oară în scurt timp după înflorit.

Despre *Cochylis* și *Eudemis* s'a tratat mai amănunțit în Buletinul Agricol al Camerei Dvs, No. 12 Anul II din 1 Iulie 1932.

Director
Inginer Agronom
V. Juncu.

Dom avea și în anul viitor rugină la grâu?

de Dl. Dr. Coloman Konopi

proprietarul fermei de selecționarea plantelor din Odvoș.

În numărul din Octombrie al revistei „Viața Agricolă” s'a publicat lucrarea ce Dl. Traian Săvulescu specialist în patologie a înaintat Ministerului de Agricultură și Domenii. În aceasta se cuprinde afirmația următoare: „Primejdia invaziunii ruginelor la grâu este atât de mare încât îmi permit a prognostica că cel puțin doi ani de aici înainte suntem amenințați de invaziuni de rugină tot atât de intense ca în anul 1932, poate chiar și mai grave, dat fiind rezerva de germeni de infecțiune care s'a înmagazinat anul acesta în pământ”.

Am absolut respect față de vastele cunoștințe în specialitatea fitopatologiei ale D-lui Profesor T. Săulescu, de a căror precizitate, sunt tot atât de bine convins după cum sunt convins de mine personal de a fi laic în materie. În chesliunea ruginii însă totuși după experiențele culese până în prezent, a-și îndrăzni să risc un alt prognostic, cu totul diferit de al D-sale și anume: În anul viitor numai în acel caz vom fi periclitați din cauza ruginii, dacă mersul timpului va fi asemănător celui din 1932. În primul rând dacă desprimăvărarea va întârzia, dacă vom avea o temperatură medie aproape de punctul de îngheț și dacă din aceasta cauză secerișul la șes nu se va putea începe la Sf. Petru și Pavel.

În cazul când mersul timpului va fi

normal, rugină nu se va dezvolta peste măsura obișnuită și astfel acele soiuri de grâu, Semanța 117, Odvoș 156, cari în anul crt. au întârziat față de soiurile foarte timpurii, iarăși vor aduce recolte abundente la fel ca soiurile ameliorate Bankut 1201, și Odvoș 241, cari în anul 1932, au fost declarate ca cele mai rezistente la rugină. Prognosticul acesta îl bazez pe observația mea că în regiunea noastră în fiecare an sunt expuse grânele la rugină neagră, și paiele soiurilor târzii totdeauna se prind de rugină pe măsură ce întârzie coacerea bobului.

În deosebi varietățile tipurilor maritime de grâu din Vestul și Nordul Europei sunt în fiecare an pline cu rugină și au boabe sbârците. Grânele noastre timpurii însă, fiind mai repede coapte, în epoca aceea când sunt mai tare expuse ruginii s-au dezvoltat așa de bine încât și dacă le invadează boala, recolta nu mai poate fi serios periclita.

Mai departe sunt convins — ceeace ne învață și cărțile de specialitate — că sub clima noastră plantele Dracila și Mahonia ca purtătoare de spori au o însemnătate cu mult mai mică decât în regiunile nordice și sunt convins că spori ruginii negre și atunci pot erina când am nimici Dracila. (vezi Sorauer „Bolile Plantelor” și Becker-Dillingen „Manualul

culturii cerealelor*) Sunt de părere că la noi rugina neagră probabil are și alte plante gazde între ierburile comune, cari fiind în număr deosebit de mare nu pot fi stârpile cu una cu alta, prin urmare în lupta mare contra ruginei lucrul principal nu este nimicirea plantelor gazde ci punerea pe primul plan al factorilor de producție cari accelerează coacerea

grâului. Iar din acești factori cel mai important este: de a cultiva soiuri timpurii de grâu, cari sunt rezistenți față de rugină precum a justificat aceasta părere a mea experiențele făcute anul prezent de toți plugarii în jud. Arad.

Odvoș la Decembrie 1932.

Dr. Coloman Konopi.

Tratarea pomilor roditori.

Insectele și boalele sunt cei mai răi dușmani a producției fructifere compromițând calitatea, și vânzarea fructelor. Cu începere de acum chiar, luați toate măsurile folositoare pentru a le înlătura și a Vă asigura fructe sănătoase. Costul tratamentului este din belșug despăgubit prin prisosul recoltei. *Distrugeți mușchii și lichenii.* Intrebuințați în acest scop o răzuiloare, o mănușă sau o perie metalică. Aceasta din urmă, foarte recomandabilă, răzuiește (scarpănă) fără răni; firele de metal pătrund sub pâsla (părul) vechilor scoarțe, le deschid și le curăță cu desăvârșire. Mărginiți-vă la trunchiu și la ramurile mai groase ale copacului. Răzuirea ridică țesăturile stricate și contribuie la distrugerea mușchilor, lichenilor și a insectelor cari ierneză între scoarțe. Veți înlătura deasemenea prin această curățire putrezirea scoarței și câte odată acea a lemnului, întâmplare dintre cele mai grave care compromise fără doar și poate viitorul copacului. Adunați toate rămășițele provenite din răzuire și distrugeți-le prin foc.

În aceste anotimpuri trebuie să curățim pomii de uscături și de lăsatarii prea deși. Lucrarea se face cu fereastră, cuțit sau cu foarfece. Curățitul îl facem iarna când afară de îngrijirea vitelor, nu mai avem nici o altă treabă de făcut. Rănile făcute prin aceste tăieri mai cu seamă la meri, trebuiesc unse cu carbolineu, sau unde nu se află, cu seu.

Tot în acest timp curățiți pomii de omizi. Iar cuiburile, frunzele și ramurile culese cu această ocaziune, le ardeți.

În ce privește stropitul pomilor cu diferite leacuri pentru distrugere și a rămășițelor de insecte sau ouăle acestora ce au mai rămas neatinse precum și a boalelor, se va scoate în buletinul nostru care va apare în curând o descriere mai pe larg.

Apel.

Foarte important

Către toți D-nii Membri ai Camerei, Domnii Președinți ai Comitetelor Agricole locale, Domnii Notari și Primari ai comunelor.

La reședință.

Termine fiind lucrările de câmp Camera a început să aranjeze conferințe și cursuri agricole de iarnă de 10—14 zile prin satele din județ.

Scopul acestor cursuri sau conferințe este foarte bine cunoscut și de Dvs. deja din anii precedenți.

Astfel fiind Vă rugăm să binevoiți a căuta legătură între olaltă și a face tot posibilul ca dezvoltând un viu interes pentru programul Camerei să sfătuiți să se înscrie cât de mulți dintre agricultorii localnici în care caz cu plăcere Vă vom putea aranja cât de timpuriu cursul în chestiune.

La conferințe, Camera nu vrea să-și aleagă ea singură obiectele. Acestea le lasă să fie fixat de comună, fiecare cerând a i-se da deslușiri și învățătură în direcția ce crede a fi mai de folos și mai de lipsă pentru agricultori ei.

La curs însă, care se va putea deschide numai în acel caz dacă s-au înscris cel puțin 25 ascultători, cari s-au obligat în mod irevocabil că, vor asculta prelegerile regulat și în fiecare zi, înainte de masă și după masă, vor fi predate lucruri de interes pentru toate ramele agriculturii.

Conscrierea se va face pe un tablou care va conține rubricile următoare: No. crt. Numele și prenumele, Domiciliul, Etatea, câte jughe. pământ arător are și observații.

Societatea Apicolă „Arădana“

În baza cererii ce am înaintat la Tribunal pentru înregistrarea firmei am primit răspunsul că Ministerul ne-a dat aprobarea. Rămâne numai să așteptăm data de 21 Ianuarie când se va desbata cauza, urmând ca după aceasta să obținem dreptul de funcționare ca în urma acestuia să putem veni cu explicațiuni detaliate în vederea scopului ce urmărim prin înființarea asociației.

Direcțiunea

Pomicultori:

Culegați și nimiciți cuiburile de omizi de pe pomii fructiferi.

Fiți atenți la frunzele cari stau agățate în pomi, căci în ele se găzduiește cel mai răspândit inamic, adevărat omida fluturelui alb.

Molia porumbului

de Ing. Agr. Insp. Nicolae Popescu

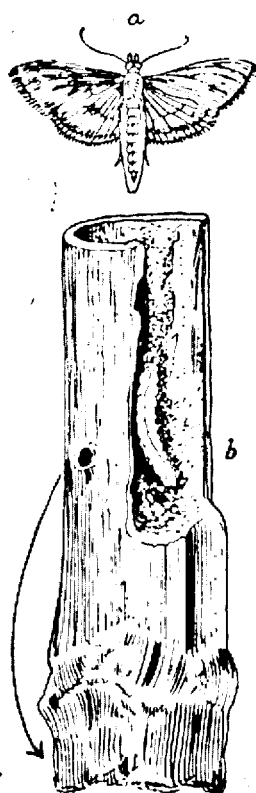


Fig. 1. a) molia porumbului, b) viermele (larva).

Dezastrul cauzat producției porumbului de către viermele (larva) unui fluture, numit „Molia porumbului“ a îndemnat sus numita Cameră să dea deja în anul 1927 unele informațiuni despre modul de trai al acestuia și sfaturi, pentru apărarea recoltei de porumb în viitor, recomandând agricultorilor să se folosească de îndrumările indicate în interesul lor propriu. Luând în considerare că sfaturile au rămas în mare parte cetite, dar nu executate credem de bine de a trage din nou atenția agricultorilor noștri asupra modului de apărare.

Traiul, paguba și iernarea.

Molia porumbului, figura 1, a) este un fluture mic de noapte, care nu cauzează nici o pagubă, cu atât mai mult însă viermele (larva) lui, care iese din ouăle depuse în luna Iunie și Iulie, în timpul când porumbul aruncă *spicul*. Ouăle lui, cca 40-50 bucăți, le așează câte unul pe un loc și totdeauna pe *spicul* porumbului. Viermele, fig. 1. b) ieșit din aceste ouă, pătrunde în interiorul *spicului* și stă acolo până ce a rulat interiorul acestui adăpost și a ajuns la o mărime care îl silește a părăsi ramurile subțiri ale *spicului*, căutându-și adăpost în tulpina porumbului. Nimicind interiorul primului *internod*, iese prin partea de jos a acestuia afară și pătrunde în *internodul* următor.

Aceasta o putem constata dacă examinăm o tulpină de porumb atacată de viermi, când vom vedea găurile de intrare și ieșire la fiecare *internod*. Cu încetul viermele înaintează dela un *internod* la altul, în jos, rozând miezul tulpinei, încât cocianul rodului (știuletele) nu se mai poate dezvolta și se sârcește. În Septembrie, o parte din viermi, li aflăm în regiunea mijlocie și cea de jos a tulpinei, altă parte atacă și slăbește legătura rodului cu tulpina, din care cauză multe roade se rup și în fine alți viermi (larve) intră în interiorul cocianului, rozând chiar boabele crude de sub înveliș. Este caracteristic, că viermele începe totdeauna stricăciunea dela *spic* în jos, cum arată figura 2.

Plantațiile de porumb, atacate în măsură mai mare de acest vierme, au înfățișare tristă:



Fig. 2. Calea viermei (larve)

și omul ar putea crede, că a trecut o trupă de călăreți sau vite prin ea. Partea tulpinei ce este deasupra locului unde viermele a intrat în ea, se rupe foarte ușor și un vânt mai mic este suficient să doboare tulpinele atacate la pământ.

În timpul culesului de porumb, *majoritatea* viermilor se află în partea mijlocie a tulpinei, mai puțini în partea de jos, ori în interiorul cocianului. Deodată cu culesul porumbului s'au sfârșit pagubele și viermele deplin dezvoltat ierneză în părțile amintite ale plantei. Viermele perfect dezvoltat are o lungime de 2—2,50 cm. e de culoare cenușie, pe partea de deșubt alburie, care în luna Maiu și începutul lunii Iulie se transformă în pupă și din aceasta în luna lunii ori Iulie iese molia (fluturele).

Peste iarnă, soarta viermilor, în cele mai multe cazuri, este legată de cea a părților plantei în care se află, acestea se lasă dacă afară pe pământ, rămân și viermii acolo, dacă se arde tulpina (tuleii) viermii se prăpădesc, iar dacă se alimentează vitele cu tulei, o mică parte din acești viermi ajung între dinții animalului și se nimicesc, alții însă rămân în resturile tulpinei (tuleii), sau ieșind afară își caută alt adăpost sigur, sau se prăpădesc în așternutul de sub animale, pe gunoaiște.

Asemenea este și soarta viermilor adăpostiți în interiorul cocianului. — După ce porumbul se sfarmă, iar cocianul se arde, se prăpădește și viermele, dar în cocienii nesfărmați sau în cocieni nefolosiți, rezervați pentru a fi arși vara, viermele ierneză liniștit, ce apoi din toate aceste adăposturi în luna Iunie și Iulie a anului viitor să iasă fluturele, începând din nou munca sa dezastruoasă.

Apărarea.

Cunoscând acum modul de trai al acestei insecte periculoase, care prin neglijența agricultorilor s'a sporit în așa măsură, că periclitează cultura porumbului din întreaga țară, modul de apărare nu este greu de aplicat. Știm:

1. Că fluturele depune ouăle în luna Iunie și Iulie pe spicul porumbului.

2. Că viermele începe stricăciunea, la vârful plantei în spic.

3. Că își caută de obicei adăpostul în tulpina porumbului.

4. În măsură mai redusă, în cocianul rodului și în partea tulpinei, rămasă cu rădăcina în pământ — (Ciocălăi.)

Apărarea are să se execute deci astfel:

a) Acolo unde se observă stricăciunea viermelui pe spic, cel mai urgent lucru este ca spicul atăcat să se taie cu o mică parte din tulpină, așezând acestea într'un sac sau coșară, pentru a-le nimici, prin apă sau foc. — La aceste lucrări de apărare muncitorul să observe cu atențiune până unde a ajuns viermele în tulpină, ce se poate ușor constata după găurile făcute de vierme, la deschizătura căroră se află o parte din interiorul ros. Această apărare se face în luna Iulie și la începutul lunii August.

b) Știm, că majoritatea viermilor se află toamna în tulpina tăiată, unde și ierneză, *este necondiționat trebuincios*, ca mai târziu până la sfârșitul lunii Aprilie, să se consume tulpinele, iar rămășițele lor până la acest timp să se ardă, sau să se nimicească pe altă cale.

c) Toamna sau primăvara, cu ocaziunea grăpatului să se strângă cu copiii rădăcinele și rămășițele (ciocălăi) de pe pământ și să se ardă fiindcă îngroparea lor prin plug nu prea strică viermului.

d) Să fim cu atențiune la sfărmatul porumbului, fiindcă după cum știm și în cocian se află viermi, deci necondiționat au să fie arși și aceștia până la sfârșitul lunii Aprilie.

e) Asemenea au să fie nimiciți cocenii ce provin din alimentarea porcilor cu porumb nesfărmat. — Porcii sfarmă sămânța de pe cocian, dar cocianul rămâne neatins. — *Păstrarea tulpinelor de porumb sau rămășițelor lor pentru vară pe cum se obișnuiește în multe gospodării, cauzează cel mai mare pericol și are să fie strict interzis.*

Agricultori! Apărarea nu cere jertfe mari de muncă și de spese, în ceasul al 12-lea vă atragem atențiunea, ca un oficiu înființat pentru binele D-v., ce dezastru vă așteaptă. Mânțuiți-vă recolta porumbului din anii viitori, executând pe întreg teritoriul comunei Dvs. îndrumările de mai sus.

Vecinul care nu execută apărarea face o crimă față de conlocuitorii săi, siliți-l prin administrația comunală la îndeplinirea datorinței față de el însuși și față de consătenii săi.

Arad, la 11 Ianuarie 1927.

Pagina apicolă.

Program de lucru pentru stupari

de Dr. O. Seymann Ing. Agr. Insp.

Anul apicol s-a sfârșit, activitatea albinelor a încetat, suntem în epoca repausului de iarnă. Terminându-se lucrările la câmp acum avem timp suficient a chibzui asupra celor petrecute, a constata ce am făcut bine și ce am făcut greșit, acum putem trage învățături din trecut pentru viitor. Timpul creșterii reginelor e departe, totuși se recomandă a întocmi planul de lucru de acum, când avem timp, decât în toiul lucrărilor. Acum fiecare dintre noi își aduce bine aminte, cari au fost familii bune și cari cele slabe. La noi foarte puțini stupari poartă evidență asupra producției fiecărei colonii, de aceea din memorie sau pe baza semnelor făcute pe uleiul (coșnițe) respectiv stuparul va putea aprecia și stabili acele familii, care anul viitor se vor întrebuința pentru creșterea reginelor.

Este un adevăr general în creșterea animalelor că baza reușitei se pune deja prin lucrările din anul anterior. Aceasta este valabil și la creșterea reginelor. Anul anterior trebuie să facem observații și să stabilim cari colonii sunt proprii pentru creștere. Albinele de obicei se cresc mai mult în vederea producției de miere, decât pentru producere de roiuri. Familii producătoare de miere multă în general nu fac multe celule regale (botcă). Vom împărți lucrul deci în așa fel, ca puietul din familia producătoare de miere vom crește prin familie cu predispoziție la roit. Ne va trebui deci 2 familii alese; familia pentru prăsilă pe limbajul crescătorilor — **stupul pepinier** — și familia pentru creștere adecă **colonia doică** care crește regina din puietul luat dela familia pepinieră.

Calitățile cele mai de dorit la familia producătoare sunt: să fie culegătoare sânguicioasă, fără să neglijeze îngrijirea puietului adecă miera și puietul să fie în proporție potrivită.

Cuibul să fie bine alcătuit pentru ernare. Dacă de exemplu la ultima vizită de toamnă

am observat că sub împrejurări egale una colonie a avut miere în fâșie regulată, iar cealaltă tot atâta miere însă prea resfirată, atunci pentru reproducție vom preferi cea cu fâșia de miere îngămădită.

Sunt unele colonii cari sub exact aceleași condiții ernează mai bine, decât celelalte. Stupul, miera, așezarea, vântul predominant este la fiecare la fel, cu toate aceste însă unii vor consuma mai puțin, vor avea albine moarte mai puține, adecă vor ierna mai bine decât celelalte.

Familia să nu fie prea războinică. Nu e nimic, dacă pelângă alte însușiri bune albinele sunt simțitoare, însă să nu atace fără motiv, să nu îngreuneze lucrul și să nu împiedece manipularea. Astfel de familie nu e bună pentru reproducție.

Este știut că lucrătoarele cu punga melarică (punga melarică — punga de miere) mai mare și cu limba mai lungă sunt mai valoroase, căci pot mai bine folosi pășunea. Aceste însușiri stuparul nu le poate studia în mod direct, cel mult poate deduce lungimea limbei din siropul consumat prin încercarea făcută cu o cutiuță prevăzută cu grade, care este umplută cu sirop și acoperită cu pânză. Cu cât este mai lungă limba cu atât vor putea albinele să lingă mai mult sirop din cutiuță, deci va scade nivelul siropului mai mult la lucrătoare cu limba mai lungă. În sfârșit totdeauna cantitatea mierei recoltată va fi hotărâtoare. Albinele cu limba lungă vor aduna mai multă miere, deci acel stupar care se ține după aceasta nu se va înșela.

Este foarte important aptitudinea de ouat a matcei. Nu e sigură că ficele unei regine bună ouătoare să ouă la fel, însă e foarte probabil. Unele regine chiar la 2 ani au o putere de ouat destul de mare, pe când altele tot la 2 ani și sub aceleași împrejurări ouă mai puțin. Stabilirea și aprecierea egalității a împrejurărilor trebuie făcută cu mare băgare de

seamă, deoarece și familiile la fel populate pot fi diferite, în una poate fi doice multe, în alta mai puține, în cea din urmă natural nici cea mai bună regină nu se va putea valida.

Aceste și alte cazuri pot îngreuna judecarea calității reginelor.

În cazul când apicultorul lucrează cu ulei (coșniță) mare, își poate alege și din ulei mic ori din coșniță mică mame bune, destoinice, însă aprecierea facultății lor de ouat va fi aproape imposibilă din faptul, că nici matca cea mai bună nu își va putea desvolta productivitatea deplină, dacă nu dispune de celule libere în cantitate suficientă, astfel producția reginei bune va fi la fel cu productivitatea celei slabe. În ulei mare însă se va arăta imediat diferența, aici, fiind loc destul disponibil, ouatul mamei bune nu va fi stânjenit și așa matca bună în mod izbitor va întrece pe cea slabă.

Culoarea albinelor e mai puțin importantă deși prezintă avantajul că o încrucișare străină se poate constata repede după culoarea albinelor.

În ce privește familia doică avem să pretindem că ea să fie harnică, mai bine să aibă înclinație la roit, decât să fie producătoare de miere căci ea trebuie să se populeze repede ca să nu rămânem în urmă cu creșterea. Reginele tinere nu vor moșteni însușirile acestei familii doice și nu le vor transmite mai departe, deci familia doică în unele sau altele însușiri poate fi și ceva mai slabă, de ex.: poate fi răsboinică. Natural că și familia doică trebuie să fie perfect sănătoasă.

Stuparul care până astăzi n-a studiat nici odată aceste lucruri, va reuși mai cu greu, ju-

decata lui nu va fi nimerită. În cazul când nu de toate evenimentele dar cel puțin își aduce aminte de lucrurile mai principale și poate stabili care este în stupina lui cea mai bună familie, pe care ar putea-o întrebuința pentru creșterea reginelor, totuși a făcut ceva, căci s-a trezit și cel puțin a pornit la lucru. Iar când a pornit, — *sunt ferm convins*, — *că în viitor va și continua cele începute*: pe viitor va studia în mod conștient familiile sale din punct de vedere al reproducției, sper că va nota pe o hârtie datele mai importante și după un an va progresa și mai bine prin întrebuințarea coloniilor selecționate pe baza celor învățate acum.

Planul și metoda de lucru pentru producție, pentru creșterea reginelor, repet din nou acum iarna trebuie întocmită. Executarea creșterii se poate face în multe chipuri, însă nu fie care metodă poate fi aplicată de toată lumea. Avem să alegem aceea metodă care se potrivește mai bine situației și împrejurărilor locale.

În numărul viitor al buletinului se va descrie câteva metode simple, care pot fi folosite cu succes la creșterea reginelor.

În alegerea metodei pentru creșterea reginelor și în toate lucrările privitoare albinăritului rațional cititorii buletinului pot primi sfaturi și lămuriri amănunțite gratuit la cerere, când se adresează în scris către biroul Camerei de Agricultură a jud. Arad.

În cazul când întrebarea pusă este de interes general stuparul va primi răspunsul prin buletin, de altfel prin carte postală.

IMPORTANT! Biroul Camerei este deschis pentru public numai în zilele de Marți și Vineri ale săptămânii dela orele 8—1 a. m.

Educația agricolă

Trăim vremuri foarte grele. După cum vedem războiul mondial încă nu s'a terminat, fiindcă deși nu se dau lupte pe front cu armele, se dau lupte economice între toate statele Europei fără deosebire. Fiecare stat ar vrea ca în sărăcia în care a ajuns azi, să nu cumpere dela nimeni nimic, fiindcă a te ruga de vecin, înseamnă a te face datoras altuia. Fiecare stat forțează ca produsele necesare consumului intern încât posibil a și-le asigura din internul țării. Pentru realizarea acestui plan deci, precum războiului așa și pentru bătaia economică năzuește a-și crește soldații necesari, cari au învățatura și deprinderea cuvenită pentru a eși cu izdândă din lupta economică.

După cum alții se cugetă în felul acesta suntem nevoiți a-ne cugeta și noi la soarta noastră. Țara românească dispune de câmpii, munți, văi, coline bogate. Producția acestora însă depinde foarte mult de modul cum se cultivă aceste avuții și ce învățătură și practică au acei ce le stăpânesc. Nu-i de ajuns deci să ai moșie, azi trebuie să ai și învățătură suficientă ca să o poți cultiva și a face tot ce-ți este posibil pentru a trage cât de multe foloase din munca depusă.

Pătrunsă de astfel de sentimente și-a întocmit și Camera noastră programul ei de lucru în curs, în care, afară de alte acțiuni ce are, a rezervat un loc de frunte și pentru educația agricolă.

În acest scop, imediat după începerea anului didactic de 1932—1933 a făcut intervențiile cuvenite la Academia Teologică, Școala Normală de băeți și Școala de Notari, cerând să i-se rezerve câteva oare săptămânale pentru cursurile agricole.

Scopul ne este ca ascultătorilor de azi dela aceste 3 instituții, cari părăsesc aceluși școala și trec în viața dela țară, să fie și în cunoștințele agricole inițiați, fapt ce le va putea fi de folos în calitatea lor de conducători ai populației dela sate. Afară de aceste se mai țin cursuri, în fiecare săptămână câte 2 oare în

Aradul-Nou pentru membrii asociației agricole svăbești și băeții dela școale de repetiție.

La fel au fost aranjate o serie de conferințe avicole, în limba germană, în comunele de peste Mureș și anume: La 19 Decembrie în comuna Sagul, la 20. Dec. înainte de masă în comuna Cruceni, iar după masă în comuna Wiesenhardt, la 21 Dec. în comuna Engelsbrun, la 22 Dec. în comuna Schöndorf și în 23 Dec. în comuna Traunau.

Paralel cu acestea a fost aranjat un curs agricol săptămânal cu 24 ore de predare în comuna Sănnicolaul Mic unde unui număr de 30 ascultători agricultori se propun cunoștințele agricole, zootehnice, pomi, avi, api și sericicole și în fine igienă.

Programul de activitate în aceasta privință și l-a întocmit Camera luând în combinație pe toți specialiștii în materie, ing. agr. cari se află la noi în județ, rezervându-i-se fiecăruia câte una sau două oare pentru a-și propune materialul ce i s'a rezervat.

Cele relatate până acum formează activitatea noastră depe luna Noembrie-Decembrie. Asemenea program vast ne așteaptă și pe Ianuarie și Februarie, când vom avea să continuăm cu educația plugarilor nostri și în alte comune fruntașe ale județului.

Importanța varului pentru animalele domestice.

de Dr. O. Seymann

Varul se află în fiecare parte a corpului animalelor domestice, fără var nu e viață, fără var nu e nici circulația de sânge. Varul este cea mai importantă parte constitutivă a celulelor în 100 de părți de greutatea vie a animalelor se cuprind două părți de var, iar din toate substanțele minerale ce se află în corpul animalic 40—50% sunt din var.

În organism varul se află sub două forme în primul rând este partea componentă a combinațiilor chimice cari alcătuiesc oasele carnea

etc. În al doilea rând varul îl găsim în circulația sevelor trupului de ex. în sânge în urină, în lapte etc.

Având în vedere că o parte a acestui var circulant se elimină din corpul animalelor prin rinichi și intestine, deci se pierde, trebuie cu orice preț să restituim aceste cantități pierdute. Există un anumit raport adecă un echilibru între varul legat în țesăturile corpului și între varul circulant. Cel mai mult var conțin oasele cca. 38%, sub formă de calcium fosfat și calcium carbonat, iar din sevele corpului oul și laptele conține cantitatea cea mai mare și anume; fiecare ou de 50 grame în găoacele lui conține cca. 4 și jumătate grame var, iar în fiecare kgr. de lapte găsim cca. 1.8 grame var. Luând în considerare că laptele se elimină zilnic astfel o vacă de lapte cu 20 litri pe zi pierde cca 36 grame var însă pentru menținerea vieții adecă funcțiunile vitale vaca la fel necesită cca. 50 grame var pe zi.

În general varul de care are nevoie un animal se ia din nutreț însă animalele nepuținând transforma din nutreț cantitatea întreagă de var ce le lipsește, atunci omul trebuie să intervină și să completeze lipsa. Stabilit fiind că sub împrejurări normale una oaie are lipsă de cca. 5 grame var, o găină bună ouătoare de 7 grame var, un porc 10 grame var, un vițel de 15 grame, calul 50 grame, boul 70 grame, iar vaca cca. 100 grame var pe zi.

Camera Agricolă în dorința de a ajuta crescătorii pentru aprovizionarea prafului de var și făină de oase va distribui cu preț redus de Lei 4 per kgr. făină de oase și cu Lei 3 praful de var.

Agricultori crescători cari aveți găini ouătoare, animale tinere, animale de fătare, vaci de lapte, folosiți ocaziunea și aprovizionativă cu făină de oase și făină de var ce puteți primi dela Cameră.

Important!

Orice informațiune de specialitate agricolă se poate avea la biroul Camerei de Agricultură a Județului, între orele oficiale, în ziua de Marți și Vineri ale săptămânei.

TABLOU

despre prețurile de pe piețele din orașul Arad și județ.

No. rt.	M a r f a	Unitatea	Arad	Aradul-Nou	Pecica	Chișineu	Ineu	Radna	Bârzava	Gurahonț	Hălmașu	Cermelu	Pâncota	Șebîș	Buteni	Nădlac	Curtici
			Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei
1	Grâu cu 80 kgr. ---	per. 100 kgr.	560--600	620	600	620	—	—	—	650	600--640	600	620--630	—	500	—	650
2	Grâu cu 78 kgr. ---	" 100 "	—	610	580	580	—	—	—	500	—	560	550	—	480	—	640
3	Grâu cu 76 kgr. ---	" 100 "	—	600	—	550	—	—	—	—	—	—	450	—	470	—	610
4	Orz ---	" 100 "	300	—	350	250	—	—	—	—	—	280	—	—	—	—	—
5	Ovăs ---	" 100 "	250	200	—	200	—	—	—	—	—	200	260--280	—	250	—	200
6	Porumb ---	" 100 "	140	150	150	140	—	—	—	180	200--220	150	170--180	—	180	—	230
7	Fasole ---	" 1 "	—	6	5	—	—	—	—	—	—	—	4	—	4	—	5
8	Fân ---	" 100 "	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	100	—	—	—	—
9	Porci slabi ---	" 1 "	—	17	—	—	—	—	—	11	—	—	9	—	—	—	—
10	Porci grași ---	" 1 "	14--17	15	13	14	—	—	—	14	16--18	—	13--14	—	—	—	—
11	Purcei ---	" 1 buc.	—	350	200	120	—	—	—	100--800	100--400	200	100	—	—	—	—
12	Vite ---	" 1 kgr.	7--8	—	8	7	—	—	—	7	10	—	6	—	—	—	—
13	Viței ---	" 1 "	14--15	12	10	11	—	—	—	8	—	—	9--10	—	—	—	—
14	Cai de lucru ---	" 1 păreche	3--6000	—	—	6000	—	—	—	—	1500 3500	—	3--4000	—	—	—	—
15	Boi de lucru ---	" 1 "	14000	—	—	8000	—	—	—	—	3--7000	—	5--6000	—	—	—	—
16	Pasări, găini ---	" 1 "	—	55--60	50	70	—	—	—	40--50	50	50	40--50	—	65	—	30
17	" pui ---	" 1 "	—	40--50	40	40	—	—	—	35--40	15--35	35	20--30	—	30	—	20
18	" rațe ---	" 1 "	—	60--70	70	60	—	—	—	40	60	45	50--60	—	40	—	30
19	" găște ---	" 1 "	—	80--100	120	100	—	—	—	35--40	60--70	75	110--120	—	70	—	60
20	Ouă ---	" 1 buc.	—	2--2.20	1.80	1.50	—	—	—	1.80	2	1.50	1.50	—	1.20	—	0.80
21	Lapte ---	" 1 litru	—	5	4	4	—	—	—	3	4--5	4	4	—	3	—	3
			XII/16	XII/20	XII/12	XII/13				XII/12	XII/17	XII/15	XII/17		XII/9		